

Overall in de Bijbel lezen we van wonderen die Jezus en Zijn discipelen hebben gedaan. Daar is geen twijfel over mogelijk. Die wonderen en tekenen gebeurden om de kracht van het Evangelie te ondersteunen. Het waren geen doelen op zich, maar middelen die ook wij, als we toen hadden geleefd, nodig zouden hebben gehad om in God te geloven. Juist door de reacties in kranten en ook in *Visie* van christenen over deze genezingen, waarin ze dominees en kerkenraden bekritisieren omdat er terughoudendheid is (zonder betrokkenen zelf ook persoonlijk te benaderen), wordt er een beeld gecreëerd van christen die onderling overhoop liggen.

De terughoudendheid van de predikant kan ik me voorstellen, omdat in de Bijbel niet alleen de discipelen en Jezus wonderen deden, maar ook Simon de tovenaer en de tovenaars uit Egypte. Ook om de vragen die het oproept binnen de gemeente, denk aan langdurig zieken die niet genezen worden. Wat voor vragen zouden die mensen hebben en stellen aan de dominee? Ik vind de terughoudendheid van de dominee sterk op zijn plaats. Hij heeft aangegeven dankbaar te zijn voor het wonder. Hoe moet een dominee dan reageren? Moet een dominee helemaal uitzinnig van blijdschap zijn? Dat geloof ik ook niet! Ga het gesprek aan en lever niet op een goedkope manier in *Visie* kritiek op een dominee, zonder eerst persoonlijk met hem gesproken te hebben. Want als we zo makkelijk met de meningen van door God geroepen mensen omgaan, dan is er maar één die hard lacht en dat is de duivel. Die wil alleen maar tweedracht zaaien in kerkelijk Nederland, wat hem heel goed lukt op deze manier. Laten we met elkaar dankbaar zijn om het wonder en niet met de kritiek in de ene, en dankbaarheid in de andere hand vroom gaan doen.